

M

S U L K A V A N L I N N A V U O R I .

Kokouksessaan 28/VII 1927 (§ 4) Muinaistieteellinen Toimikunta päätti, nimineuvos Kaarlo Hämäläisen ja Sulkavan piirin nimismiehen ilmoitusten nojalla (vrt. viimem. kirjeet Muinaistieteelliselle Toimikunnalle, n:rot 504 ja 513), Sulkavan Linnavuoren rauhoituksen tehostamiseksi pyytää asianomaista Maaherraa kuulutuksella kirkossa tiedoittamaan tästä rauhoituksesta paikkakuntalaisille, jonka lisäksi erikoinen kieltotaulu pystytettäisiin sopivalle kohdalle vallin sivulle asiasta muistuttamaan. Kun allekirjoittanut kohta tämän jälkeen joutui Sulkavan kirkonkylään siellä tavattua kivikautista asuinpaikkaa tutkimaan, päätin kaivauksien lomassa sunnuntaina elokuun 14 päivänä käväistä asianomaisen nimismiehen, Herra Pekka Karjalaisen seurassa, joka ystävällisesti vei minut moottoriveneellä paikalle, linnaa katsomassa, sopiakseni silloin vielä tekeillä olleen kieltotaulun paikasta ja nähdäkseni myös minkä verran oli perää niissä tiedoissa - nimitäin että matkailijat ja huviretkeläiset olivat vyöryttäneet kiviä valleilta alas järveen -, jotka olivat aiheena linnan rauhoitusasian esille tuloon Toimikunnassa.

Linnavuoresta on tarkka selonteko Hj. Appelgrenin teoksessa Suomen muinaislinnat (SMYA XII, s. 117 ss.) ja Antero Pelkosen Rantasalmen kihlakuntakertomuksessa (SMYA XXII s. 63 ss.). Korjauksena huomautettakoon, että vuoren korkeusmitta (29 m) on epäilyksittä liian alhainen. 40 à 50 m tulisi lähemmäksi totuutta. Valli on komea ja korkea, enimmäkseen hyvin säilynyt ja ulkoa suoraseinäinen, Sortavalan Mäkisalon linnan jälkeen ehkäpä komein

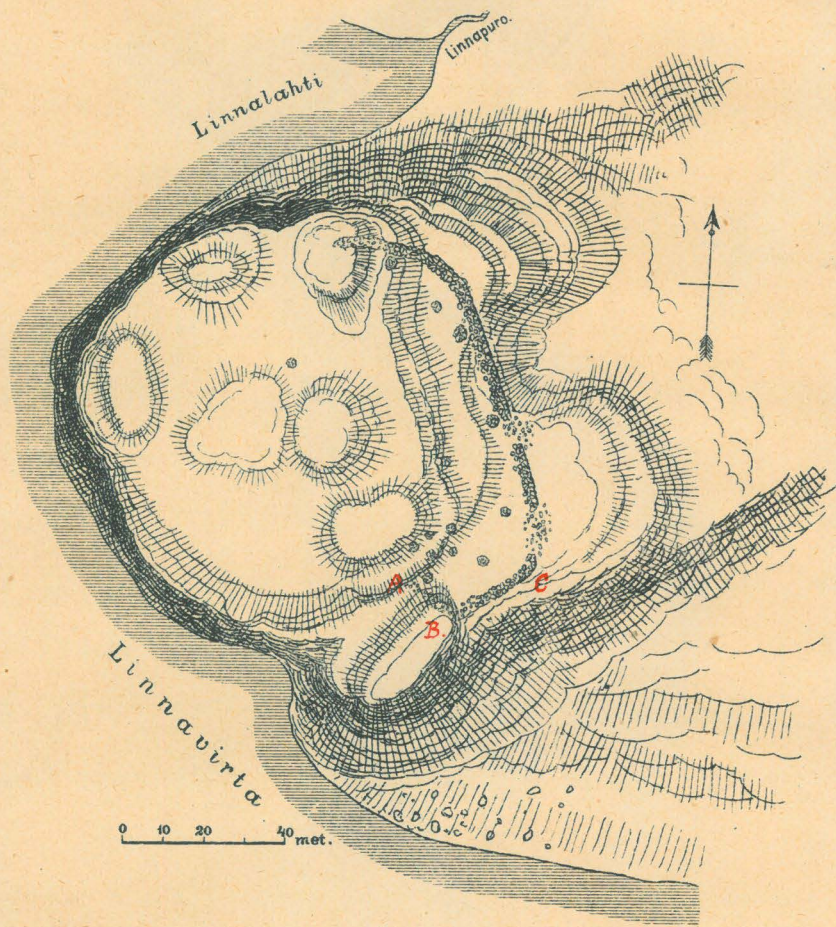
mu. 57.02!
SUL 134

muinaislinnoistamme. Jonkunlaista esivarustuksen katkelmaa, kenties
esitöitä, voi huomata päävallin etelänurkkauksen ulkopuolella,
kohdalla B myötäliitetyllä kartalla, jokatapauksessa selvästi ih-
miskäden työtä sekin. Paikoin on suora valliseinämä vanhuuttaan
sortumassa. Luhistumista olisi koetettava estää, mutta millä kei-
noin? Asia kannattaisi tulla harkinnan alaiseksi. Vallin osittain
heikon lounaissivun luoteispäästä (kohta A kartalla) oli tosiaan-
kin kiviä purettu mahdollisesti juuri järveen vyöryttämistä var-
ten, sillä äkkijyrkäne tuli tässä lähimmäksi vallia. Jäljet oli-
vat tuoreita. Appelgrenin kertomuksesta päättäen on valli täällä
kuitenkin ollut jo hänen paikalla käydessään heikkoa ("hävite-
tyn vallin jätteitä"), jotenka paljon hävitystä ei ole sen
jälkeen ehtinyt tapahtua. Itse päävallissa ei voinut havaita
tuoreita purkamisen jälkiä.

Kieltotaulu katsottiin parhaaksi naulata erääseen kasvavaan
puuhun sille kohden, missä vuorelle rannasta nouseva ainoa
polku tavoittaa vallin (kohta C kartalla)

Helsingissä Maanastuun 11 p:nä 1927.

Sarno Eurosaari

Kuva 54. Linnavuori Pisamalahden maalla
Sulkavassa.

(Hj. Appelgren, Suomen Muinaisluomat, s. 118, SMYAKII).

A. Kanta, mistä vallista on otettu jon-
kun venä kiviä.

B. Kanta, missä on havaittavissa esi-
varustus vallien erittä.

C. Kanta, mihin kielotaulut kiinnitetään.

Merkinnät tehnyt A. Europaeus Käyttyään
Linnavuorella 14. 8. 1927.